

„Ježíš Kristus jest včera i dnes, tentýž i na věky.“
(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS duben 2020

Dopis poslaný v Božím pověření

Zdravím všechny věřící, všechny bratry a sestry v celém světě slovem z 2.Pt.3:9: *„Nemešká Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všichni ku pokání se obrátili.“*

To zaslíbení zní: *„... jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli“* (Jan.14:3).

Jsme Bohu z celého srdce vděční za Jeho drahé a svaté Slovo, za Starý a Nový Zákon, evangelia, listy apoštolů až po Zjevení. Každé biblické téma je v nich s definitivní jasností projednáno.

Důležité pro všechny biblicky věřící bylo a je téma týkající se druhého příchodu Krista. Aktuálně s tím je spojena poslední zvěst ven vyvolání, oddělení, přípravy Církve Ježíše Krista na blahoslavený den návratu našeho Pána.

V 2.Pt.3:14 čteme: „Protož, nejmilejší, takových věcí čekajíce, snažte se, abyste bez poskvrny a bez úhony před ním nalezeni byli v pokoji ...“

Apoštolé byli vedeni, dát těm věřícím k tématu o návratu našeho Pána zvláštní poučení. Tak píše Jan v 1.Jan.2:28: „A nyní, synáčkové, zůstávejte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v čas příchodu jeho.“ Je přemáhající, jaký důraz na přípravu pro tento blahoslavený den Duch Boží apoštolům uložil na srdce a nechal sepsat. To platí zvláště pro nás, když přesně víme, že jsme dorazili přímo před příchod Ježíše Krista, a že opravdu prožíváme svou přípravu.

To, co psal apoštol Pavel svému spolupracovníkovi Timoteovi, je dnes obzvláště mně, ale také všem bratřím adresováno, kteří v celém světě věrně zvěstují a rozdávají duchovní pokrm: „Abys ostříhal přikázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se našeho Pána Ježíše Krista ...“ (1.Tim.6:14). Nyní před návratem Pána musí být to zvěstování absolutně biblické. Jedná se o to, kázat Boží svaté Slovo bez výtky.

V 15. verši apoštol píše ohledně návratu Pána: „... kteréž časem svým ukáže ten blahoslavený a sám mocný, Král kralujících a Pán panujících...“

Bůh všechno od samého počátku ustanovil: celkový plán spasení, to co se mělo stát při prvním příchodu Krista a také to, co se děje nyní před druhým Kristovým

příchodem. Ten apoštol mohl napsat: „... v ustanoveném čase nechá naplnit ...“

Proto platí také pro náš čas, že druhému Pánovu příchodu předejde zvěst. V 2.Tim.2:15 čteme: „*Pilně se snaž vydati sebe Bohu milého dělníka, za nějž by se nebylo proč stydět, a kterýž by správně slovo pravdy rozdělval.*“

Bůh skutečně myslel na všechno. A my jsme vděční, ano, já jsem vděčný za ta mnohá léta, ve kterých jsem slovo Boží směl zvěstovat, aniž bych jen jedenkrát nějaký výklad, kdovíjaké vysvětlení předal, nýbrž kázal jen Boží svaté slovo.

Jsem zvláště vděčný, protože Pán mi roku 1980 přikázal: „Můj služebníku, vstaň a čti 2.Tim.4. Vstal jsem vzal jsem svoji Bibli a četl: „*Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, kterýž má souditi živé i mrtvé v den zjevení svého a království svého, kaž slovo Boží, ponoukej včas nebo nevčas, trestej, žehrej, napomínej, ve vsí tichosti a učení.*“

Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou přijímati, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele. A odvrátí uši od pravdy, a k básním obrátí. Ale ty ve všem buď bedliv, protivenství snášej, dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný Kristův služebník.“

Celá kapitola má pro mne od toho dne speciální význam. Vidíme, jaké napomenutí v prvním verši je

psáno. Tehdy to napomenutí apoštola Pavla patřilo jeho spolupracovníkovi Timoteovi. Roku 1980 tato slova přikázal Pán mně. Dále čteme, co Pavel ohledně své služby řekl, nyní se to rovněž plní, neboť je to ta poslední zvěst, která je zvěstována v pověření Božím:

„Pán pak byl se mnou a posilnil mne, aby skrze mne utvrzeno bylo kázání o Kristu, a aby je slyšeli všichni národové. I vytržen jsem byl z úst lva“ (2.Tim4:17).

Zde máme něco zcela zvláštního. Pavel byl obzvlášť přesvědčen, že skrze jeho zvěstování všechno, co Bůh ve Svém spásném plánu rozhodl, bylo předloženo a proto mu Pán dodal sílu. To nebyla vysokomyslnost, to nebylo žádné osobní ocenění. To bylo Boží pověření! A ta jemu daná síla nebyla lidského druhu, nýbrž působená Duchem svatým.

Pavel psal obzvláště o návratu Ježíše Krista, v 1.Kor.15. 1.Tes.4 a na různých jiných místech. A potom čteme v Tit.1:3: *„... Bůh, zjevil pak časy svými, totiž to slovo své, skrze kázání mně svěřené, podle nařízení Spasitele našeho Boha ...“*

Četli jsme, že návrat Pána nastane *ve stanoveném čase*, a zde, že On Své Slovo *ve stanoveném čase* plně zjevil. Oboje se děje v našem čase: Zvěstování zvěsti zjeveného slova a návrat Pána *ve stanoveném čase*.

Chválen a veleben necht' je náš Pán! ON Své slovo pro tento čas určil, zjevil je Svému prorokovi Williamu

Branhamovi, ten jako Pavel na počátku mohl o tom pověření, které mu bylo dáno, svědčit.

Božská povolání byla ve Starém a Novém Zákoně, a všichni, ať Noe, Mojžíš, Eliáš, Jan Křtitel nebo Pavel nebo kterýkoli to byl, všichni měli božské pověření a vykonávali je.

Nový Zákon začíná vystoupením Jana Křtitele v určeném čase, totiž v časovém období, ve kterém se biblické proroctví při prvním příchodu Krista naplnilo (Mt.3). Jan Křtitel měl božské pověření. Byl mužem Bohem poslaný s přímým povoláním a Pán tu cestu připravil, jak je v Iz.40:3 a Mal.3:1 ve Starém Zákoně předpověděno. On se mohl na to slovo odvolat.

V Janově evangeliu v první kapitole se jej ptali: „*Jsi ty Kristus?*“ „*Ne, já to nejsem.*“ „*Jsi ten prorok, který má přijít?*“ „*Ne.*“ „*Jsi Eliáš?*“ „*Ne, já to nejsem.*“ „*Ano, a kdo tedy potom jsi? My musím dát přece těm, kteří nás poslali odpověď!*“ A potom ve verši 23 přichází jeho odpověď. Odvolává se na slovo z Iz.40:3: „*Hlas volajícího: Připravte na poušti cestu Pánu, přímou učiňte na pustině stezku Boha našeho!*“

Jeho službou byl Pánu přiveden dobře připravený lid: „*A mnohé z synů Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. Neboť, on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a nevěřící k opatrnosti spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový*“ (Luk.1:16-17). **

Co se děje v našem čase?

Tou zvěstí, kterou nesl bratr Branham, jsou pravé děti Boží zpět zavedeny k původní víře apoštolských otců.

Bůh ten Pán bděl nad Svým věčně platícím Slovem. Řekneme si to nahlas a jasně: Kdybychom věděli, co Bůh v celé minulosti učinil, ale nevěděli bychom, co On nyní před návratem Ježíše Krista zaslíbil a činí – co by nám to bylo platné. Také v našem čase bylo božské povolání, o tom mohl bratr Branham vždy svědčit. Zde udáváme jen citát o prožití 11. června 1933 v Jeffersonville, USA: **„Slyšel jsem ještě jednou ta slova: Pohled' vzhůru! A Když jsem vzhlédl, sestoupil dolů ohnivý sloup, který lid Izraele provázel pouští. Tisíce očí to vidělo. ON sestoupil rovnou dolů, kde jsem stál a řekl: „Jako Jan Křtitel předcházel prvnímu příchodu Krista, tak ta zvěst předejde druhému Kristovu příchodu po celé zemi“** (12.dubna 1964).

Přesně to se od odchodu domů bratra Branhama na celé zemi stalo božskou realitou.

Již 12. června 1958 mi bratr Branham řekl v Dallasu, v Texasu: „Bratře Franku, ty se s touto zvěstí vrátíš do Německa.“

To se stalo. Bůh učinil oboje: ON dal pověření k nesení zvěsti a také se postaral o to, aby byla zvěstována v celém světě. Nadpřirozené věci v životě a službě bratra Branhama se neděly jen v tom zmiňovaném 11. červnu

1933, když on svůj první křest vykonával, ale také v jeho shromážděních.

Apoštol Pavel mohl vydat svědectví o tom, že se to světlo při jeho povolání zjevilo. Ve Sk.9 je zpráva: *„A když byl na cestě, stalo se, že již přibližoval se k Damašku. Tedy pojednou rychle obklíčilo jej světlo s nebe. A padna na zem, uslyšel hlas řkoucí: Saule, Saule, proč mi se protivíš? A on řekl: I kdo jsi, Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, jemuž ty se protivíš. Marné jest tobě proti ostnům se zpěčovat!...“* (V.3-5).

Pavel svědčil před králem Agrippou a nejušlechtilejšími lidmi:

„...A v tom, když jsem šel do Damašku, s mocí a s poručením předních kněží, o poledni na cestě, ó králi, uzřel jsem, ano světlo s nebe, jasnější nad blesk slunečný, obklíčilo mne, i ty, kteříž se mnou šli. A když jsme my všickni na zem padli, slyšel jsem hlas mluvící ke mně a řkoucí Židovským jazykem: Saule, Saule, proč mi se protivíš? Je to marné pro tebe proti ostnům se zpěčovati. A já řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já jsem Ježíš, kterémuž ty se protivíš. Ale vstaň a stůj na nohách svých; nebo proto jsem se tobě ukázal, abych tebe učinil služebníkem a svědkem i těch věcí, kteréž jsi viděl, i těch, v kterýchžto ukazovati se budu tobě ...“ (Sk.26:12-16).

Již ve Starém Zákoně se zjevila při povolání Mojžíše ta nadpřirozená přítomnost Boží v hořícím keři. Mojžíš musel zout své boty, neboť stál na svaté půdě. Tam mu bylo samotným Bohem uděleno jeho pověření (2.Mo.3).

Ve Starém Zákoně se zjevoval Bůh ten Pán v oblakovém a ohnivém sloupu.

V 2.Mo.13 čteme: „*Pán pak předcházel je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jíti mohli*“ (v.21). Není to nádherné? Bůh ten Pán nevyvedl Svůj lid jenom z otroctví, z Egypta, nýbrž Svůj vyvedený, osvobozený lid, se kterým uzavřel smlouvu, předcházel. ON je vedl a doprovázel a ukazoval jim cestu ve dne i v noci. Během čtyřiceti let putování byl se Svým lidem – v tom nadpřirozeném oblaku ve dne a v nadpřirozeném lesku ohně v noci. „... *Neodjal sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváři toho lidu (čela zástupu)*“ (v.22).

Ještě jeden odkaz v Ž.78:14: „*Vedl je ve dne v oblaci, a každé noci v jasném ohni.*“

V 2.Mo.40 čteme: „*A tak dokonal Mojžíš dílo to. Tedy přikryl oblak stánek úmluvy, a sláva Pánova naplnila příbytek ... A byl oblak Pánův nad příbytkem ve dne, a oheň býval v noci na něm*“ (v.34+38).

Když bylo všechno vykonáno, co Pán Mojžíšovi přikázal, sestoupila nadpřirozená Boží sláva do svatyně svatých, kde stála truhla smlouvy, a vydala svědectví o přítomnosti Boží mezi Svým lidem.

Na horu Proměnění sestoupil ten nadpřirozený oblak dolů a hlas zazněl: „*Tento jest ten Syn můj milý, jeho poslouchejte!*“ (Mk.9:7). V Iz.4:5 čteme, co se bude dít,

až Pán své dílo na hoře Sion dokoná: Potom zase sestoupí ten nadpřirozený oblak a Boží přítomnost se viditelně zjeví: „*A stvoří Pán nad každým obydlím hory Sion, a nad každým shromážděním jejím oblak ve dne, a dým a blesk plápolajícího ohně v noci; nebo nad všecku slávu bude zastření.*“ On je stále tentýž“ včera, dnes, a i na věky.

Zpráva očitého svědka

Říkám to jako očitý svědek v hluboké úctě před Pánem: Jak všichni víte, měl jsem tu přednost být ve vícero shromážděních bratra Branhama. On často mohl říci při modlitbě za nemocné: „Nyní je to nadpřirozené světlo zde, nyní je ten ohnivý sloup nad ní anebo tou osobou.“ Byly mu zjeveny jednotlivosti o té osobě, za kterou se měl modlit. Více než tisíckrát mohl v těch mnohých letech své služby říci: „TAK PRAVÍ PÁN...“

20. ledna 1950, když bratr Branham kázal ve velkém městském koloseu v Houstonu, v Texasu, shromáždilo se osm tisíc lidí. Zatímco on mluvil, tiskoví fotografové James Ayers a Ted Kippermann s ním pořídili několik snímků. Při vyvolávání snímků zjistili, že se vydařil jen jediný obrázek, totiž bratra Branhama s tím nadpřirozeným světlem nad jeho hlavou.

Ten odpovědný muž pro ne zcela jasné dokumenty u FBI ve Washingtonu, Dr. Georgie J. Lacy, snímek zkoumal a ve své zprávě z 29. ledna 1950 napsal, že světlo nad tím kazatelem bylo, jinak by to ta kamera

nemohla sejmout. A to potvrzení Bůh sám, ano, vždy znovu vydal.

V prosince 1962 se stěhoval bratr Branham do Tucsonu v Arizoně, jak mu to Pán v březnu 1962 přikázal. A stalo se, že ten nadpřirozený oblak mohli všichni 28. února 1963 široko daleko na modrém nebi vidět. V oblaku, který se zjevil na hoře Sunset, se nalézalo sedm andělů a tam bylo tomu Božímu muži přikázáno: „Vrať se do Jeffersonville, neboť ty Pečetě budou otevřeny.

Známý časopis „Science“ z 19.dubna 1963 přinesl snímek oblaku dokonce na titulní stránce. Časopis „Life“ 17. května 1963 uveřejnil jeden článek s fotografií oblaku pod titulem: „And High Cloud Ring of Mystery“ (Vysoký mrak, tajemný kruh-prstenec“). Dr. James McDonald z institutu pro fyziku v atmosféře v Tucsonu napsal dlouhý článek o tom. Neměl k tomu ale žádné vysvětlení. Oba časopisy jsem si uschoval.

Poznejte den a tu zvěst!

Náš Pán v tomto časovém období to, co On pro ně uložil, také dodržel a učinil. A zcela jistě přivedl zaslíbení k naplnění: „*Aj, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Pánův veliký a hrozný*“ (Mal.4:5). Nyní jsme stále ještě ve dni spásy (2.Kor.6:2), v času milosti. Pán sám Svým učedníkům na Hoře Proměnění řekl: „*Eliáš přijde nejprve, napraví všechny věci*“ (Mar.9:12). Poslední volání zaznívá, a kdo z Boha je, bude Boží svaté slovo slyšet a jen ono bude pro něho právoplatné.

Žel musí být řečeno, že ačkoliv ta nadpřirozená přítomnost Páně s lidem Izraele byla, přesto svým srdcem bloudili, takže Bůh musel přísahat, „že *nevejdou v odpočinutí mé*“ (Žid.3:11; 4.Mo.14:23). Páchali modloslužbu a reptali.

Pavel v 1.Kor.10 ve verších 1-4 odkazoval na to, co Bůh velikého mezi nimi udělal. Ve verších 5-10 je řeč o tom, co Izraelité dělali zvráceně a jak je za to Bůh trestal. Pak následuje varování: „*Toto pak všechno pro výstrahu dálo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme již na konci světa*“ (1.Kor.10:11).

Ani v našem čase neprospěje nikomu, odvolávat se na to, co Bůh ve službě bratra Branhama učinil, když přitom s jeho osobou páchají modloslužbu, jestliže jeho hlas vydávají za „hlas Boží“ a rozšiřují bludné učení. Je nepochopitelné, jak mnohá falešná učení s odvoláním na proroka a zvěst jsou rozšiřovány až po tvrzení, že ten prorok zjevil věci, které nejsou napsané v Bibli, např. o sedmi hromech.

Jedno z dalších nebiblických učení je, že nejprve zmrtvýchvstání nastane a potom ten prorok bude zvláštní službu 30 až 40 dní jako „Třetí tah“ pod stanem vykonávat, a až pak by se mělo uskutečnit vytržení. Podle Gal.1:8 pro takové lidi je prokletí, protože jiné evangelium zvěstují (Zj.22:18-19). Ten prorok sám opakovaně řekl: „Nic nepřijímejte, co není napsáno ve Slově Božím!“

Bratr Branham též často říkal: „Tou zvěstí je: Zpět ke Slovu, zpět k originálu, zpět k začátku, k těm prožitím, která ti věřící na počátku prožívali!“ Všechna tajemství, která byla skryta Božím Slově jsou zjevena; tomu my věříme. Nic, absolutně nic nesmí být ke Slovu přidáno (Zj.22).

Žádná lež nemá původ v pravdě (1.Jan.2:21) a kdo je z pravdy, ten slyší a věří jen Božímu slovu. Že svatý Bůh žádné bludné učení a žádný převrácený život nemůže zapečetit, je jisté. „*Posvět jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.*“ (Jan.17:17). Apoštol Jan píše těm, kteří pravdu poznali: „... *Pro pravdu, kteráž zůstává v nás a s námi bude na věky*“ (2.Jan.2). Amen!

Všichni falešní učitelé jsou lháři a zůstanou venku. „*A nevejde do něho nic poskvrňujícího, anebo působícího ohyzdnost a lež, než toliko ti, kteříž napsaní jsou v knihách života Beránkova*“ (Zj.21:27).

Bůh daruj milost, aby všichni poznali, že nyní jsme došli do posledního úseku, kde ty věci, které jsou pevně rozhodnuté a jsou zaslíbené ve Slově Božím, se dějí (Sk.13:41). Nechť se v nikom nenajde srdce nevěřící a neposlušné. Co náš Pán o Jeruzalémě řekl, ještě platí: „*Ó kdybys poznalo i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci ku pokoji tobě byly!*“ (Luk.19:42). Těm Svým On provolává: „*A když se toto počne dít, pohleďte a pozdvihněte hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše*“ (Luk.21:28).

Ještě jednou také to řekněme: jen ti čistého srdce Boha uvidí. Jen kdo je připraven, vejde na svatební oslavu. Jen kdo úplné spasení se smířením a odpuštěním a plné obnovení prožil, jen kdo naplnění toho zapečetění Duchem svatým prožil, dosáhne cíle.

Nechť na závěr tohoto výkladu je všem ještě jednou jasně před oči nastaveno, co náš Pán v Mt.17:11 zdůraznil: „*Eliáš zajisté přijde prve a napraví všechny věci*“ (též Mk.9:12). Po službě Jana Křtitele náš Pán opakoval, co v druhé části posledního zaslíbení v Mal.4:5 je napsáno: že skrze službu Eliáše srdce dětí Božích zase k víře apoštolských otců zavedeno bude.

Dnes můžeme svědčit: Písmo se naplnilo; co náš Pán řekl, se stalo. Každé biblické učení je navraceno, především Božství: že Bůh není ze tří věčných osob sestaven, nýbrž jako Otec v Synu a potom skrze Ducha svatého v církvi se zjevil. Také biblický křest těch, kteří uvěřili, na jméno Pána Ježíše Krista (Sk.2:38-41) je navracen. Skrze poslední zvěst je všechno na původní základ, který postavili apoštolé a proroci, kde je sám Ježíš Kristus Úhelný kámen.

Náš Bůh veliké věci učinil a my jsme nyní blízko před závěrem toho, co se stane před příchodem Ježíše Krista. Bohu dík za to v Ježíšově svatém jménu. Amen.

Rozloučení s měsíčními misijními cestami

V uplynulých desetiletích jsem měl každé dva týdny v měsíci vyhrazeny pro misijní cesty, vždy tak, že jsem

mohl být ve shromáždění v poslední neděli v Zürichu a první závěr v týdnu v Krefeldu. Celkem jsem při tom absolvoval více než 15 milionů leteckých mil. Tak jsem mohl v mnohých městech ve 165 zemích na celém světě kázat.

Nyní je mi 87 let. Navzdory nejlepšímu zdraví, stáří si vybírá svou daň a při chůzi, vidění a sluchu stopy zanechalo, takže další cesty již nejsou možné. Skrze online přenosy mohou ale všichni věřící ve všech zemích kázání v různých jazycích slyšet a prožívat sebou naše shromáždění. Tímto způsobem je duchovní opatrování globálně možné, jak to mnozí věřící z celého světa vděčně potvrzují.

Mohu říci: Pane, nyní propouštíš Svého služebníka v pokoji, neboť poslední zvěst je zvěstována na celém světě. Mé oči viděly naplnění toho zaslíbení pro tento časový úsek. Všichni opravdově věřící až do konce spoluprožijí, co Bůh bude činit. ON to zaslíbil a také to naplní.

Obzvláště pro ty, kteří v celém světě v posledních letech k tomu přišli, bych chtěl ještě jednou krátce můj duchovní život shrnout:

Od roku 1952 jsem kázal ve svobodném letničním sboru. Při prvním setkání s bratrem Branhamem 15. června 1955 v recepci hotelu řekl mi ten prorok: „Ty jsi kazatel evangelia“, ukázal potom vlevo a řekl: „Tvá žena stojí tam u vchodu.“ Potom jsme si podali ruce a krátce jsme spolu mluvili. Od roku 1958 jsem

kázání bratra Branhama překládal do německého jazyka.

2. dubna 1962 mi Pán sám dal Svým slyšitelným hlasem pověření, zvěstovat Slovo v jiných městech.

3. prosince 1962 jsem měl kvůli tomu dlouhý rozhovor s bratrem Branhamem, ve kterém on skrze zjevení mé poslání před dvěma svědky potvrdil. Přímo poté mne prosil, abych ho v kázání zastoupil v Los Angeles u Demose Shakariana a také u Earnesta Hottona v Oakland v Oregonu. Prosil mne, jestli by mohl navštívit Henryho Martina v Edmontonu, v Kanadě, kde bývají jeho kázání rovněž přehrávány. K tomu mi on dal jména a telefonní čísla těch bratří. Na závěr našeho rozhovoru mi on řekl: „Bratře Franku, jestliže podnikneš nějakou misijní cestu do Indie, tak kontaktuj Paula Lawrie. On byl v Bombay v těch shromážděních, je to evangelista a přišel do USA a nechal se tady v kapli na jméno Pána Ježíše Krista pokřtít.“

Roku 1964 jsem podnikl svou první misijní cestu do Indie. Tam jsem prožil, že tisíce přišly ke shromáždění a asi tři sta věřících se nechalo po kázání pokřtít. Na zpáteční cestě jsem navštívil Jordánsko a Izrael.

S odchodem bratra Branhama v prosinci 1965 skončil důležitý časový úsek.

Nový úsek započal, a já jsem zvěst slova na základě pověření Božího zvěstoval v celém světě, nejprve v Německu, Rakousku a Švýcarsku, potom v celé Evropě

a později v celém světě. Vedle těch kázání v bohoslužbách a shromážděních jsem využil všechny možnosti, skrze rádio a televizní vysílání, skrze Oběžné dopisy a brožury, ke zvěstování zjeveného slova.

Při příležitosti pohřbu toho proroka 11. dubna 1966 jsem bratra Pearry Green pozval, aby přišel a vydal svědectví o tom, co na vlastní oči ve službě bratra Branhama viděl a co zažil v těch shromážděních. On žel, vyprávěl jen příběhy ze života toho proroka. Ve svém prvním kázání v Krefeldu řekl plný nadšení: „Ten prorok ve vidění viděl kalendář, který se sám otáčel a zastavil se na roce 1977.“ Roku 1977 mělo být všechno u konce a nastat vytržení, tolik k tomu tvrzení. Já jsem ho překládal a tu poznámku o kalendáři jsem zmínil ve svém prvním Oběžném dopise 1966. Později jsem musel zjistit, že bratr Branham nikdy o nějakém kalendáři nemluvil.

Když rok 1977 přišel a odešel, bylo šířeno nové učení, že vzkříšení při tom velikém zemětřesení u západního pobřeží USA nastane a ten prorok potom svoji službu v nějakém stanu dokončí. Člověk se vůbec nemůže se všemi zvrácenými učením zabývat – to je ztracený čas.

Aniž bych blíže zašel na všechna ta témata, která od těch kazatelů z USA vycházejí, musí být řečeno: Žádný nemohl o nějakém povolání mluvit. Žádný slovo nekázal. Všichni vyprávějí ty své doma připravené povídky, a jednalo se jim jen o citáty: „Ten prorok řekl: ...“

Říkám to ke cti Boží: Ani jednou jsem neopustil to Slovo a nepřijal žádné výklady. To ty bratry proti mně popudilo, neboť oni ty citáty proroka postavili nad Slovo, a psané Slovo nepoužili jako definitivní autoritu.

Potom přišel rok 1979, když ten nepřítel zasel pochybnost v to povolání, aby mne učinil nedůvěryhodným a církev zničil. Stál jsem u pultu, když náhle, krátce před koncem kázání, jedna žena křičela: „Zde je všechno pokrytectví! Pojdte ven, opusťte tento sál a už se nikdy nevracejte, neboť zde je všechno provždy u konce!“ Kdo věří, co ten hlas ženy řekl, ten až dodnes do toho sálu nevkročil. Všichni, kteří věří, co hlas Páně 2. dubna 1962 řekl a bratr Branham 3. prosince 1962 před dvěma svědky potvrdil, přicházejí z celého světa a plní ten sál. A mnohé tisíce se připojují online a poslouchají to čisté slovo pro tento čas. Pán Své slovo dodržel a nedopustil, aby nepřítel Jeho dílo zničil.

Druhá část Božího pověření z 11. června 1933, totiž že zvěst bude nesena po celé zemi, se plní před našima očima. V Mt.24:14 náš Pán sám řekl: „*A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdá přijde skonání.*“

Bratr Branham v březnu 1962, jak o tom vydal svědectví 1. dubna, obdržel pověření uskladnit ten pokrm. Když hovořil o Sedmé pečetí, obrátil se po prvních deseti minutách k bratrovi Neville a řekl: „Nyní je pokrm uskladněn.“ Mně Pán v létě 19. srpna 1976 hlasitým hlasem provolal: „Můj služebníku, Já jsem tě na základě Mt.24 verše 45 až 47 určil k tomu, abys ten pokrm

v pravý čas rozdával.“ Já jsem ten pokrm všem sloužícím bratřím a lidu Božímu dále předával. Všichni vyvolení věří každému Božímu slovu a respektují Jeho rozhodnutí. Kochají se u bohatě prostřeného stolu Páně.

Já jsem také jen člověk jako Eliáš, Pavel nebo bratr Branham, ale právě tak se plní, že jsem to přímé pověření, které mi dal Pán, vykonal. Já nepotřebuji ta proroctví a nadpřirozená prožití, která mi ten věrný Pán během let dal, opakovat; o tom jsem již v různých Oběžných dopisech psal. Každé nadpřirozené prožití je pravda, Bůh je můj svědek. Jako Pavel a také bratr Branham mohu také to místo a čas udat, kde se to stalo.

Z Boží milosti mohu svědčit jako Pavel, že jsem povolán, „...oddělený k kázání evangelium Božího, kteréžto zdávna zaslíbil skrze proroky své v Písmech svatých“ (Řím.1:1-2) a že jsem pověření Boží vykonal. Na základě Fil.1:6 Pán sám Své dílo dokoná: „...Jist jsa tím, že ten, kterýž začal v vás dílo dobré, dokoná až do dne Ježíše Krista.“

„Tedy odpovídaje, mluvil ke mně, řka: Toto jest slovo Pánovo k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Pán zástupů“ (Zach.4:6).

V pověření Božím působící

Br. Frank

Časová znamení – znamení času

Hevenu Shalom Alechem

Prožíváme biblické proroctví v naplnění. Klimatická změna je znamení konečného času. Je to předpověděno a je v přímém spojení s lidem Izraelským a jeho návratem do zaslíbené země.

Namíříme pohled přímo na to, co Bůh skrze proroka Izaiáše 30:26 oznámil:

„Bude i světlo měsíce jako světlo slunce, světlo pak slunce bude sedmeronásobní, jako světlo sedmi dnů, v den, v kterýž uváže Pán zlámání lidu svého, a ránu zbití jeho uzdraví.“

Mají být změny klimatu a globální oteplování skrze stále silnější sluneční záření voláním k probuzení všeho lidstva?

Zemětřesení a jiné přírodní katastrofy se stávají tu a tam, ale změna klimatu je universální.

„To jest ta rada, kteráž zavřena jest o vsí té zemi, a to jest ta ruka vztažená proti všem těm národům.“

Poněvadž pak Pán zástupů usoudil, kdo to tedy zruší? A ruku jeho vztaženou kdo odvrátí?“ (Iz.14:26-27).

Lidstvo poznalo, že změna klimatu a ohřívání země jsou v plném vzestupu a hledá zoufale řešení. Zemědělství, které nás živí, je zvláště zasaženo. Drahé časy a hlad v celém světě jsou ty následky. Navzdory všem demonstracím a programům, aby produkce CO₂ byla redukována, se stane, co je napsáno ve svatém Písmu pro tento časový úsek.

Ten jasný text Bible říká, v jaké souvislosti ten sedminásobně jasnější svit slunce se vyskytuje, totiž s napravením škody, která byla způsobena Izraeli.

Římský generál Titus zničil roku 70 n.l. Chrám a zpustošil Jeruzalém, a Židé byli rozehnáni do celého světa. Za Konstantina, když se římský kostel pod Athanasiem formoval, byl Židům roku 321 zakázán sabat a ze synagog byly udělány chlévy. Tehdy vznikl křesťanský antisemitismus, který přetrval dodnes.

Zvláště během sedmi křižáckých tažení nařízených papeži museli Židé mnoho trpět. Ta výzva zněla: „Pomstěte na nich krev toho Ukřižovaného!“ První křižácká výprava trvala od roku 1069 do roku 1099 se 70 000 mrtvých Židů a jiných. Poslední se uskutečnila roku 1248 až 1254. Celkový počet zavražděných není přesně znám, jestli to byly statisíce nebo milion. Při holocaustu, Schoa, jich bylo 6 milionů.

Řekněme to ještě jednou: Předpověděný sedminásobně silnější svit slunce, je časově spojen s návratem Izraele do zaslíbené země. Od 14. května 1948 existuje zase stát

Izrael a to úsilí o uzavření mírové smlouvy na Blízkém Východě běží na plné otáčky. Rány způsobené lidu Izraelskému jsou v procesu hojení.

Všechny hlavy států by měly respektovat to, co stojí napsáno v jediné platné smlouvě, totiž v Bibli/Tora. V této souvislosti se jedná hlavně o Jeruzalém a Chrámovou horu.

Podle 1.Mo.22 byl Abraham před cca 4000 lety vyzván, aby svého syna Izáka na hoře Moria obětoval, která se později stala Chrámovou horou: *„I řekl Bůh/Elohim: Vezmi nyní syna svého, toho jediného svého, kteréhož miluješ, Izáka, a jdi do země Moria; a obětuj ho tam v oběť zápalnou na jedné hoře, o níž povím tobě.“* (v.2).

Podle 1.Par.21:18-25 koupil David ten pozemek od Jebuzejského Ornana: *„Zatím anděl Pánův mluvil k Gádovi, aby řekl Davidovi, aby šel, vzdělal oltář Pánu na humně Ornana Jebuzejského ... I dal David Ornanovi za to místo zlata ztíží šesti set lotů“*, to je podle dnešních cen přibližně 600.000 Euro nebo 660.000 US dolarů.

Podle 2.Par.3 budoval Šalomoun ten chrám na hoře Moria – Chrámové hoře: *„I začal stavěti Šalomoun domu Pánova v Jeruzalémě na hoře Moria, kteráž byla ukázána Davidovi otci jeho, na místě, kteréž byl připravil David, na humně Ornana Jebuzejského.“* Prosím o respekt před Bohem – Elohim a jeho slovem, Bibli/Tora.

Máme tři Bohem určené svědky: Abrahama, Davida a Šalomouna, kteří ve spojení s Jeruzalémem a Chrámovou

vou horou jsou jmenováni. Tři biblická místa svědčí, že nikdo jiný nemá právo, Jeruzalém a Chrámovou horu pro sebe nárokovat.

Probereme ještě některá biblická místa, která o návratu lidu Izraele vypovídají. Skutečnosti nemohou být popírány žádným člověkem.

„Nebo slituje se Pán nad Jákobem, a vyvolí zase Izraele, a dá jim odpočínutí v zemi jejich“ (Iz.14:1).

„Navrať se, panno Izraelská, navrať se k městům svým těmto“ (Jer.31:21b).

„Tehdy dědičně ujme Pán Judu, díl svůj, v zemi svaté, a vyvolí zase Jeruzalém“ (Zach.2:12 Kral. Bible).

„Nečiní zajisté Bůh ten Pán ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům.“ (Am.3:7).

„... A tak země pustá bude dělána, kteráž prvé byla pouští před očima každého tudy jdoucího. I řeknou: Země tato zpuštěná jest jako zahrada Eden, ano i města pustá, zkažená a zbořená jsou ohrazena a zalidněná“ (Ez.36:34-35). Všechna tato biblická místa jsou před našima očima naplněna.

V Ezechieli 47 je ten nově zbudovaný chrám přesně popsán. V 48. kapitole je těch dvanáct kmenů Izraele ukázáno zase na jejich územích, jako za času Jozue, jak to Bůh určil.

Těm, kteří Izrael rozdělili, je předpověděn soud: „... abych se tam soudil s nimi o lid svůj a dědictví své, Izraele, jež rozptýlili mezi pohany a zemi mou rozdělili“ (Joel.3:2b).

„Nýbrž stane se v ten den, že položím Jeruzalém jako kámen přetěžký všem národům, jež kdokoli zdvihati budou, velmi se urazí, byť se pak shromáždili proti němu všichni národové země“ (Zach.12:3).

Nikdo nemůže zadržet, co je pro tento úsek biblického proroctví předpověděno.

„A budou znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi soužení národů, nevědoucích se kam díti, když zvuk vydá moře a vlnobití“ (Luk.21:25).

Nyní se plní všechno, co v proroctvích konečného času pro Izrael je předpověděno. Změny klimatu a globální oteplování nám to jako znamení času jasně ukazují.

Platí to, co prorok Izaiáš předpověděl, a my můžeme vpravdě říci: Toto Písmo se plní před našima očima. Bůh Izraele všechnu škodu Svému lidu napravuje a uzdravuje jeho utržené rány (Iz.30:26).

„Ale oči vaše blahoslavené jsou, že vidí, i uši vaše, že slyší“ (Mt.13:16).

„A Pán řvátí bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, tak že se třásti budou nebesa i země; nebo Pán jest útočiště lidu svého, a síla synů Izraelských. I zvíte, že Já

Pán jsem Bohem vaším, kterýž bydlím na Sionu, hoře svatosti své, a tak Jeruzalém bude svatý, a cizí nepůjdou přes něj více“ (Joel.3:16-17).

„V ten den chrániti bude Pán obyvatelů Jeruzalémských, a bude nejnestatečnější z nich v ten den podobný Davidovi, a dům Davidův podobný bohům, podobný andělu Pánovu před nimi“ (Zach.12:8).

To všechny národy konečně uznají.

Hevenu Shalom Alechem

„Každá duše vrchnostem povýšeným poddána buď (Řím.13)

Poslední neděli v březnu se shromáždění v Zürichu nebude konat.

V prvním víkendu v dubnu se shromáždění v Krefeldu rovněž nemůže konat.

Přes internet se mohou všichni připojit a kázání sledovat.

www.freie-volksmission.de